

Bibel intro:

- Kära bröder och systrar: Vad är det som är drivkraften i våra liv?

Vad är det som motiverar dig i livet? Vad är det som får dig att gå framåt?

- Idag så skall vi få möta en person som verkligen var villig att offra allt för att nå sina egna syften.

Han var villig att riskera sitt liv, offra sina egna familjemedlemar, och att nästintill utplåna en hel stam för att upphöja sig själv och nå sina egna mål.

- Detta sätts i kontrast till en annan person som var villig att offra sitt liv, för att rädda människor från alla länder, folk, språk och stammar för att skapa en Guds familj.

Vi kommer idag att få möta domaren Jefta som var mycket självupptagen och till vilket pris som helst ville nå sin egen upphöjelse.

- I denna händelse så ser vi kraften i det talade ordet. Hur vi genom det vi säger både kan skada och vara till välsignelse.

I den tid och kultur som vi lever i så är ett av idealen självförverkligande. Jag har hört många säga: "Tänk på dig själv och skit i andra och du må länge på den rätta vägen vandra"

- Detta var Jeftas ideal. Hur kunde han nå sina egna mål och syften?

Det är detta som är drivkraften för så många människor i vår tid.

- Vad kan vi lära oss från Jeftas liv? Hur ska vi leva våra liv? Vad är det som ska motivera och driva oss i vår vandring på denna jord?

[Bibelläsning av Dom 10:1-18, bön]

- I vårt studie av Domarboken så har vi fått möta flera av de cykler som repeterar sig genom boken.

Dessa består i hur folket överger Gud och följer avgudar vilket leder till att Gud blir vred och sänder fiender för att straffa folket.

- Sen så ropar dom ut till Gud om räddning och han reser upp en domare som räddar folket och så blir det fred tills domaren dör och sen så repeterar sig cykeln på nytt.

Vi har också sett hur dessa cykler bara blir värre och värre och värre.

- Idag så har vi kommit fram till den näst sista av de 7 Domare som beskrivs mer i detalj i Domarboken nämligen Jefta som kommer att följas av kanske den mest kända domaren Simson.

Innan och efter Jeftas liv så nämns 5 små domare. Dom kallas inte för små eftersom dom var oviktiga utan därför att Bibeln väljer att inte beskriva deras liv i detalj.

- När det gäller dagens text så består den av 5 episoder. Den första där vi får se Herren gentemot Israel. Och de andra fyra där vi får möta Gideon gentemot Gilead, Ammon, sin egen dotter och slutligen mot stammen Efraim.

I alla dessa episoder så spelar det talade ordet en viktig roll.

- Låt oss börja med att titta på den första episoden mellan Herren och Israel.

Här så får vi förklarat för oss det inledande problemet i denna cykel med Israels avgudadyrkan som bara blir djupare och djupare.

- Tidigare så har vi sett hur Israel framförallt hade tillbett Kananeernas avgudar.

Men här så ser vi att när de på nytt gjorde vad som var ont i Herrens ögon så tjänade dom inte bara baalerna och astarterna utan även började tillbe dom kringligande ländernas avgudar:

- såsom Arams, Sidons, Moabs, ammoniternas och filisteernas gudar.

Det ironiska här är: vilka är de fiender som Gud reser upp emot Israels barn?

- Jo, de folk vilkas gudar Israel hade börjat tillbe.

Vad som var unikt för en stor del av fjärran östern under den här tiden var att de olika folken hade sin huvud gud som sas kontrollera ett speciellt geografiskt område.

- När Israels barn började tillbe ett annat folks avgud, så reste Gud till doms upp det folk som befann sig inom denna guds geografiska område.

I v.7 så står det: **Då upptändes HERRENS vrede mot Israel, och han sålde dem i filisteernas och ammoniternas hand.**

- Observera att det står sålde. Detta är ett mycket starkt ord. Tänk dig själv om du ägde en bil och sålde denna till någon annan. Då kan den nya ägaren göra vad han eller hon vill med bilen.

Gud överlämnar helt Israeliterna till att bli slavar till sina avgudar och de folk som tillber dem.

- I Romarbrevet 1 som vi var inne lite på i förra predikan så ser vi när folket tillber sina avgudar hur Gud överlämnar dem åt sina begär.

När Gud överlämnar människor så låter han de saker som dom förtröstar på istället för Gud att börja regera i deras liv.

- Vi vet att allt som tar Guds plats i våra liv är avgudadyrkan. Resultatet av avgudadyrkan är att det förslavar. Det leder till ännu mer avgudadyrkan.

Se på vilken förslavande effekt t.ex. sex, makt och pengar har på människor i vårt samhälle. Dessa gudar tenderar att göra människor till slavar.

- Om du vill leva för pengar istället för Gud så kommer pengarna att kontrollera dig.

Om du vill framstå som något och bli populär bland människor så kommer detta att kontrollera dig.

- Evangeliets förvandlande kraft å andra sidan får oss att bli Guds slavar där vi lever för Guds ära.

Samtidigt som vi har blivit Guds slavar så måste vi också genom Guds nåd aktivt ställa oss i Guds slav tjänst.

- Här i v.7 så ser vi hur Israel blev sålda i filisteernas och ammoniternas hand.

I dom nästkommande kapitlena så kommer vi att få följa hur Gud räddar folket. Först från ammoniterna genom Jefta och sedan från filisteerna genom Simson.

- Under 18år så kom ammoniterna att plåga Israeliterna som bodde på andra sidan Jordan och även att göra räder mot de stammar som bodde väster om Jordan.

Tänk er andra världskriget gånger tre. Detta var hur länge Israel blev förtryckta.

- Efter all denna nöd så ropade Israel ut till Herren, "vi har syndat mot dig."

Då ger Herren dem en historielektion i hur han tidigare har räddat dem från de kringligande folken och så säger han i v.13-14:

- "Men ni har övergivit mig och tjänat andra gudar. Därför vill jag inte längre rädda er. ¹⁴Gå och ropa till de gudar som ni har utvalt. Må de rädda er i er nöd."

Ser ni här vad som pågår som har repeterat sig genom Domarboken? Hur folket sörjer syndens konsekvenser och går till Gud för att få ut något av honom men dom har ingen sann omvändelse.

- Dom använder Gud som en springpojke för att uträtta ärenden för sig själva.

Det är därför Gud sarkastiskt säger till dom: Gå till era gudar istället. Må de rädda er.

- Då säger Israel på nytt i v.15: "Vi har syndat. Gör du med oss det som är rätt inför dina ögon. Men befria oss denna gång."

Och sen så skaffar de bort ifrån sig deras främmande gudar.

- Detta följs av att Herren inte längre kunde uthärda att se Israels nöd.

Om man läser i bibelkommentarer och lyssnar på predikningar så betonas att Israel här kom till en sann omvändelse.

- Självt så tror jag inte att fallet är så. Om vi jämför med övriga boken så verkar det tyda på att Israel enbart skaffade bort sina avgudar för att manipulera Gud att befria dem.

Skulle det varit en sann omvändelse så borde dom sagt något i still med: "Vi har syndat. Gör du med oss det som är rätt inför dina ögon. Huvudsaken är att vi har dig"

- När Sadrak, Mesrak och Abed-Nego i Daniels bok skulle kastas i den brinnande ugnen så sa de: vår Gud som vi dyrkar är mäktig att rädda oss ur din hand, o konung.

Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp.” (Dan 3:17-18)

- Dessa män hade kommit till en sann omvändelse där det inte spelade någon roll vad som skulle hända med dom. Dom levde för Guds ära.

Här så ser vi kontrasten mellan två sätt att leva. Israel som ville använda Gud för att nå sina egna syften och Sadrak, Mesrak och Abed-Nego som levde för Guds ära.

- Frågan som vi behöver ställa oss är: ”Använder vi Gud som ett redskap för att förverkliga oss själva och våra mål eller är Gud själv målet med våra liv?”

När 10 spetälska möter Jesus i Lukas 17 så är det bara en som återvänder för att tacka Jesus.

- De nio andra var bara intresserade av att få ut något av Jesus för deras egna syften.

Hur ofta söker vi bara Jesu händer men inte hans ansikte?

- Hur är din relation med Jesus? Ber du och söker honom bara när du behöver något eller lever du för att glädjas och njuta av honom för alltid.

Sann omvändelse sörjer inte bara synden för dess konsekvenser, utan har en uppriktig sorg över att vi har syndat mot den helige Guden. Den involverar en avsky och ett hat över synden som leder till att vi med hjälp av Guds kraft vill leva för honom.

- Må vi inte vända oss bort från synden för att få ut något från Gud utan för att leva i gemenskap med honom för hans ära.

Det är som vi sjunger i en sång: ”You can have all this world, but give me Jesus.”

Ta den här världen, men ge mig Jesus.

- Har vi honom så har vi allt. Det spelar ingen roll om ammoniterna omger oss. Vad helst som du och jag går igenom så det viktiga är har vi Jesus.

Likt Sadrak, Mesrak och Abed-Nego så ska inte våra liv kretsa kring om Gud räddar oss eller inte från vår sjukdom, lidande och nöd, utan det viktiga är att vi har honom.

- John Piper har sagt: "Människor som skulle vara glada i himlen om Gud inte var där kommer inte att vara där. Evangelium är inte ett sätt att få människor till himlen, det är ett sätt att få människor till Gud.

Det är ett sätt att övervinna varje hinder till evig glädje i Gud. Om vi inte vill ha Gud över allt annat så har vi inte blivit omvända av evangeliet."

- Må detta vara drivkraften i våra liv att vi över allt annat vill ha Gud på alla områden i våra liv.

Låt oss glömma självförverkligande och leva för Guds förhållande.

- Trots att det verkar som om Israel bara var intresserade av vad de kunde få ut från Gud så uthärdade han inte att se Israels nöd och visade dem nåd.

Detta leder oss till nästa räddare eller domare och vår andra episod i denna predikan. Nämligen Jefta gentemot Gilead.

- Ammoniterna gör sig redo för strid och slår läger i Gilead som ligger i nuvarande Jordanien.

I kap 10:18 så läser vi: "Folket, hövdingarna i Gilead, sade då till varandra: "Vem vill börja striden mot ammoniterna? Den som gör det skall vara huvud över alla som bor i Gilead."

- Det intressanta här är att dom inte sökte Herren vid tillsätandet av en ny ledare som vi såg i Dom 1:1. Detta pekar på den nedgående spiralen i Israel under den här tiden.

I samband med detta så introduceras Jefta. Det står om honom i kap 11 att han var en tapper stridsman som var son till en sköka.

- Själva ordet Jefta betyder han öppnar. Detta namn syftar förmodligen på hur man såg det som om att en gud hade öppnat Jeftas mammas sköte. Men vilken gud?

Kom ihåg betydelsen av detta namn, "han öppnar" som senare kommer bli något som Jefta blir ihågkommen för.

- Som son till Gilead och en sköka fick Jefta inget lätt liv. Han blev föraktad och övergiven av människor.

Jeftas bröder kom att driva bort honom från hans fars hus eftersom dom inte ville dela sin fars arv med honom.

- Han flydde till landet Tob där löst folk eller bokstavligen tomma män, alltså med syfte på deras dåliga karaktär slöt sig till honom och drog ut med honom.

Folkbibeln gör nog en rätt tolkning av "drog ut med honom" när den säger att de drog ut med honom på plundrings tåg.

- I vår tids mening så blev Jefta en grillaledare eller maffiaboss.

Mitt i allt detta så går ammoniterna i strid med Israel och man inser att man inte har en ledare som kan gå ut i spetsen för folket.

- Då får dom äldste i Gilead idén: Låt oss hämta Jefta från Tob.

I det som följer så kan vi inte undgå att se den slående parallellen mellan Jefta och Gileads män och Gud och Israel.

- Precis som Israel hade vänt Gud ryggen till så hade Gileads män vänt Jefta ryggen till och här så kommer dom och vädjar till honom om hjälp.

Dialogen som utspelar sig påminner om den som vi just sett mellan Israel och Gud i kapitlet innan.

- Efter förhandlande så går Jefta med på att gå i spetsen för folket mot att han får bli huvud för alla i Gilead.

Det är intressant att Jefta gör detta på villkoret att han kan få ut något av det.

- Om ditt land hade varit förtryckt och det förtryckande landet gör sig redo att anfälla, plundra, döda och tortera dina landsmän och släktingar skulle du då bara vilja stå och kolla på om du hade haft förmågan att hindra detta?

Jefta vill bara ställa upp på villkoret att han får bli deras "huvud" och ledare efter kriget.

- Han har mer sin egen upphöjelse än sitt lands bästa i fokus.

För att få försäkrat för sig att han kommer att förbli herre över dem så tar Jefta Herren till vittne.

- Detta betyder inte att han är renlärig utan vi kommer snart att få se hur han var involverad i synkretism.

I den tredje episoden så ser vi Jefta gentemot ammoniterna.

- Han sänder bud till kungen i Ammon och försöker lösa situationen på ett fredligt sätt vilket misslyckas.

V.13 Då svarade ammoniternas kung Jeftas sändebud: "När Israel drog upp ur Egypten, tog de mitt land från Arnon ända till Jabbok och Jordan. Ge mig nu frivilligt tillbaka detta (eller ordagrant: återställ dem i shalom, alltså i frid) ."

För att svara på detta så använder Jefta tre argument:

1. Ett historiskt argument i (v.15-22). När Israel var på väg från Egypten till löfteslandet så frågade dom Edom och Moab om de fick korsa deras landområde vilket de inte tillät.

Därför så gick de runt dessa nationer. Sen så kom dom fram till landområdet i fråga som amoniterna vill lägga beslag på, där amoréerna bodde under kung Sihon.

- Man frågar kungen om man får gå igenom hans land vilket han nekar och Sihon attackerar Israel.

Israel försvarar sig och vinner slaget och intar där efter hela amoréernas område vilket kom att tillfalla dem. Detta var enligt vers 26: för 300år sedan.

- I 4 Mos 21:25-26 så läser vi om hur amoréerna hade erövrat landet ifrån Moab. Så landet hade aldrig tillhört Amon så dom hade ingen rätt att vilja lägga beslag på området.

2. Det andra argumentet är ett teologiskt i v.24.

²⁴Är det inte så att vad din gud Kemosh ger dig till besittning, det tar du i besittning? Och allt vad HERREN, vår Gud, har gett oss, det tar vi i besittning.

- Herren hade givit Israel landet. Därför så hade de rätten till det.

Jefta nämner här guden Kemosh som om han vore en verklig gud som ger amoniterna landområde till besittning.

- Vi vet att Kemosh inte är en sann Gud. Detta indikerar synkretism i Jeftas liv eftersom han talade om Kemosh som en verksam gud.

Ett annat problem är varför han nämner Kemosh som ammoniternas gud?

- Vi vet utifrån andra ställen i Bibeln och historien att Kemosh var moabiternas gud. Ammoniternas främsta gud var Milkom.

Detta är något som Jefta skulle vara väl medveten om. Självt så tror jag att han säger din gud Kemosh för att håna ammoniternas kung.

- Ammoniternas kung försöker att lägga beslag på ett område som tidigare har tillhört moabiterna och stått under kemoshs tillbedjan.

Summerat så är här Jeftas argument: I och med att HERREN har givit detta område till Israel och Ammoniterna aldrig fått detta område av Kemosh så har de ingen rätt till det.

3. Det tredje argumentet är ett prejudicerande i v.25-27:

Jefta påminner amoniterna om att Balak kungen i Moab inte gav sig i strid med Israel och inte heller så har amoniterna gjort detta under 300år.

- Vilka är de nu att kräva tillbaks detta område?

Här så blir det tydligt vilken duktig kommunikatör Jefta är. Men samtidigt så kommer hans styrka att bli hans fall.

- Detta är en läxa för oss alla. Det vi är starka på kan lätt bli vårt fall om vi förtröstar på oss själva.

Slaget närmar sig och Jefta säger: Må Herren, domaren döma mellan Israels barn och ammoniterna.

- Vad som följer i v.29 är att Herrens Ande kommer över Jefta.

Detta pekar på Guds nåd att han av sin kärlek för sitt folk till och med låter sin ande komma över Jefta, denna synkretistiske man för att han ska bli skickliggjord att rädda Israel.

- Efter att Herrens Ande har kommit över honom så ger Herren ammoniterna i hans hand och tillfogar dem ett mycket stort nederlag som leder till att ammoniterna blir underkuvade Israel.

Detta leder oss till den fjärde och näst sista episoden mellan Jefta och hans egna dotter.

- Innan Jefta gick ut i strid så står det i v.30-31

Jefta gav ett löfte till HERREN och sade: ”Om du ger ammoniterna i min hand, ³¹lovar jag att vem som än kommer ut mot mig genom dörrarna i mitt hus, när jag välbehållen (i shalom: frid) kommer tillbaka från ammoniterna, skall tillhöra HERREN. Jag skall offra honom till brännoffer.”

- Här så kommer Jeftas synkretism fram. För att försöka vinna Guds favör så lovar han om han kommer tillbaks i frid att offra den som möter honom.

På hebreiska så är det här skrivet i maskulin så det verkar som om Jefta förväntar sig att en av hans tjänare kommer att komma ut och möta honom.

- Till hans förskräckelse så är det ingen tjänare utan hans dotter som var hans enda barn som likt Miriam kom ut för att möta honom med pukor och dans.

V.35 När han fick se henne, rev han sönder sina kläder och ropade: ”O, min dotter, du gör mig helt förkrossad, du drar elände över mig! Jag har öppnat min mun inför HERREN till ett löfte och kan inte ta tillbaka mitt ord.”

- Även om ordet Jefta inte används här utan en synonym så får detta oss att tänka på betydelsen av Jeftas namn. Han öppnar

Han öppnar sin mun genom än ed och kan nu inte ta tillbaks vad han hade lovat.

- En del har hävdats att Jefta när han gjorde eden förväntade sig att ett djur skulle komma ut och möta honom.

Detta är inte troligt då detta löfte inte skulle vara bindande om Jefta hade menat ett djur.

- Men det är tydligt att han inte förväntade sig att hans egna dotter skulle möta honom.

Han hade avlagt en ed om att offra en människa något som lagen förbjöd.

- Människooffer var något som både moabiterna och ammoniterna praktiserade där dom offrade sina egna barn till deras avgudar.

För att besegra ammoniterna så implementerade han deras egna hedniska metoder.

- Om ni någon gång besöker Tunisien och Kartago så kan man se en offer plats med många inskriptioner om hur man offrade sina egna barn.

Detta var speciellt vanligt under dom puniska krigen då man försökte blidka gudinan Tanit för att få seger från fienden.

- Denna händelse med Jefta är mycket tragisk. Han låter sin dotter under två månader sörja att hon kommer att förbli jungfru och sen så offerar han henne.

Vad kan vi då dra för några lärdomar av denna tragedi?

- Vi måste vara väldigt försiktiga med våra ord. Det vi säger kan både skada och vara till välsignelse för andra människor.

Jesus säger i Matt 12:36 för varje onyttigt ord som människor talar, skall de stå till svars på domens dag.

- Detta bör leda till att vi tänker igenom en extra gång innan vi säger något.

Enl. Jakob 1.21 så ska vi vara snara att höra, sena att tala och sena till vrede.

- Må vi be med psalmisten i Ps 141:3 HERRE, sätt en vakt för min mun, bevaka mina läppars dörr.

Må Gud bevara oss från att vara såsom Jefta som på ett skadande sätt öppnade sina läppars dörr till sin egen dotters fördärv.

- En annan lärdom som vi kan dra av detta är att vi är mer influerade av vår egen kultur än vi tror.

Ingen av oss skulle offra våra egna barn på ett altare, men frågan är: Vilka är våra blinda fläckar som vi inte är medvetna om?

- På vilka områden är vi omedvetet påverkade av vår kultur? Låt oss rannsaka våra hjärtan och söka Skriften för att Gud ska uppenbara synd som vi själva inte är medvetna om.

En annan viktig lärdom vi kan dra är att vi inte kan blidka Gud genom våra gärningar.

- Jefta försökte att manipulera Gud för att få ut något av honom.

Tim Keller har sagt: "Guds folk kämpar med att tro på en Gud av nåd. Redan sedan Edens lustgård så var ormens första lögn att få människan att inte lita på att Gud har deras bästa i tankarna.

- Sedan dess så har vi alltid känt att vi måste kontrollera Gud, betala till honom och förtjäna Gud."

Jefta förstod inte att vi bara kan nalkas Gud pga. hans nåd och kärlek till oss och att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud och är kallade efter hans beslut.

- Försöker du och jag att nalkas Gud genom något annat än hans Sons död?

Låt oss förtrösta på att Gud är en nådens och kärlekens Gud som vi som Guds barn med tillförsikt kan nalkas utan vår förtjänst.

- I sin självupptagenhet och sitt självförverkligande så var Jefta villig att till och med offra sin dotter.

Under GT:s tid så hade man generellt synen att föräldrarna lever vidare i sina barn. Så att dö utan avkomma var ansett att vara ett fruktansvärt öde.

- Med sin ed så hade han i sin strävan att förverkliga sig själv i nuet offrat sin framtid.

Han hade ingen som kunde föra hans namn vidare och där med i den kulturen så hade han förlorat sin framtid.

- Som vi sett genom Domarboken så blir situationen bara värre och värre.

I den avslutande och femte episoden i Kapitel 12 så får vi möta Jefta mot Efraims stam.

- Precis som under Gideons tid så var Efraims män arga för att dom hade gått miste om att få ära för att ha vunnit ett krig.

Denna gång så går dom ett steg längre än att klaga. Dom hotar att döda Jefta.

- Jefta svarar dom att han precis som Gideon hade bett dem om hjälp men att de inte hade kommit och att han då riskerat sitt eget liv för att rädda Israel.

Istället för att vänta på ett svar från Efraim så samlar Jefta ihop Gileads män och dom går eftersom dom blivit förolämpade till attack och besegrar Efraims män.

- I v.4 hade Efraims män kallat Gilead män flyktingar från Efraim.

I v.5 så är det ironiskt nog Efraims män själva som kallas flyktingar från Efraim.

- Nu så kan man tänka sig. Ok, då sluter dom fred och så blir allt lugnt och fridfullt fram till Jeftas död som med många av de andra domarna.

Tyvärr så slutar inte denna händelse på detta sätt: Istället så ser vi hur Jefta i sin stolthet nästintill begår ett folkmord mot Efraim.

- För att hindra Efraims män från att fly så skar man av vadställena.

Om någon ville gå över Jordanfloden så frågade Gileads män honom i v.5: Är du en efraimit? Om han då svarade "nej", sade de till honom: "Säg schibbólet" (som betyder ax eller säd).

- Sade han då "sibbólet", därför att han inte kunde uttala ordet rätt, grep de honom och dödade honom där vid vadställena över Jordan. På detta sätt föll vid det tillfället 42 000 efraimiter.

Efter detta så kom Jefta att regera i 6 år men det står aldrig som med dom andra Domarna att han gav landet fred.

- Både Efraim och Jefta personifierade stolthet. Efraim kunde inte glädja sig över Guds folks framgång.

Dom ville själva stå i centrum för Guds handlande. När du hör rapporter om vad Gud gör i andra kyrkor och samfund än det du är verksam i, gläder du dig då eller är du avundsjuk?

- Kan du glädja dig i om en annan kyrka befinner sig i en väckelse och du inte? Avundsjuka är ett stort problem i dagens kristendom.

När det gäller Jefta så ser vi att han inte nöjde sig med att besegra efraimerna.

- Han började begå en hatkampanj där han försökte utplåna efraimiternas män.

Tyvärr så ser vi ofta detta emellan kyrkor och individer idag.

- Hur välmenande kristna som vill hålla fast vid Guds ord begår en häxjakt på varandra.

Vi måste stå upp för evangeliet och Bibelns ofelbarhet men varför ser vi så ofta hur kyrkor och individer som håller med om detta ligger i strid med varandra över oväsentligheter.

- Tänk om all den tid vi la på att debattera och attackera varandra för struntsaker kunde användas i att samarbeta för att nå ut med evangeliet till en döende värld.

Det var mycket glädjande att vi igår fick vara ute och predikade evangelium med slottsmissionen och personer från olika kyrkor som vill hålla fast vid evangelium.

- Må vi se mer av detta i vårt land.

Det är också mycket glädjande att se t.ex. The Gospel Coalition och Together for the Gospel som samlar tusentals pastorer i USA för att slå vakt om evangeliets spridande.

- Må vi be att något liknande får ske i Sverige idag där Bibeltroende, evangelieförkunnande ledare kommer samman för att ge en stark röst för evangeliet i vårt land idag.

Istället för att leda sitt folk i ödmjukhet så hade Gideon blivit en förtryckare precis som Abimelek som vi mötte i förra predikan.

- Den enda stora skillnaden mellan dessa två förtryckare var att Jefta också var en räddare för sitt folk.

Bibelläraren Daniel Block summerar Jeftas liv så här: I slutändan hade Jefta räddat sitt land ifrån den ammonitiska krisen men han hade lämnat sitt eget land i ett värre skick än han fann det (eller landet hade funnit honom).

- Vi har fått möta en man vars drivkraft har varit att förverkliga sig själv och sina mål som inte har hållit tillbaks något för att gynna sina syften.

Här så har vi stoltheten personifierad.

- Låt oss jämföra honom med en annan man som precis som Jefta var föraktad och övergiven av människor.

Han sa om sig själv i Matt 13:57 "En profet är alltid föraktad i sin hemstad och i sin egen familj."

- Han kom till hans egna och dom tog inte emot honom (Joh 1:11)

Precis som Jefta så blev han förvisad utanför staden i Heb 13.11-13 där han fick lida men till skillnad från Jefta för att rädda folket från deras synd. Som ni vid det här laget förstår så talar vi om Jesus.

- I likhet med Jefta så tog han i Markus 2:15-17 emot dom som var föraktade av samhället men inte som Jefta för att gynna sina egna själviska syften utanför för att friköpa dem från all laglöshet och rena åt sig ett egendomsfolk, som är uppfyllt av iver att göra goda gärningar (Tit 2:14).

I kontrast till Jefta som av själviskhet offrade sin egen dotter så offrade Jesus i ödmjukhet sitt eget liv för att frälsa sitt folk från deras synder (Matt 1:21).

- Efter vems exempel vill du vandra? Vad är drivkraften i ditt liv? Din självupphöjelse eller att i tjänande ge ditt liv för andra.

Lever du för dig själv eller lever du för Guds ära?

- Jesus har offrat sig själv för sitt folk så idag finns det bara en typ av mänskligt offer kvar i vilket vi gensvarar till den frälsning som Gud har gett oss.

Rom 12:1 Så förmannar jag nu er, bröder, att frambära era kroppar som ett offer levande, heligt och välbehagligt inför Gud.

- Låt oss till skillnad från Jefta gemensamt ställa våra liv till Guds tjänst och ära så att vi helt ger honom rätten att styra våra liv.

Detta är det enda mänskliga offer som behagar Gud.